

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กรณีศึกษา หลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

The Factors Affecting on the Stock Exchange of Thailand Index: Evidence from the Agro & Food Industry

วิวัฒน์วงศ์ บุญหนู^{1*}

Wiwatwong Bunnun^{1*}

¹ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

¹ Faculty of Business Administration and Information Technology Rajamangala University of Technology Isan

E-mail: wiwatwongb@gmail.com

Received : 1 กันยายน 2564

Revised : 16 พฤศจิกายน 2564

Accepted : 17 พฤศจิกายน 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ซึ่งปัจจัยทางการเงินที่นำมาใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) ระหว่างเดือนมกราคม 2559 ถึง เดือนธันวาคม 2563 ระยะเวลา 5 ปี จำนวน 60 บริษัท ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาบ่งชี้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) มีอิทธิพลเชิงบวก ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

คำสำคัญ: ดัชนีราคาหลักทรัพย์, กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Abstract

This study aims to investigate the factors that influence the Stock Exchange of Thailand in the agro & food industry. The considered factors in this study consisted of the previous day's price agro & food industry index (PAF), Price-to-Earnings Ratio (PE), Price - Book Value Ratio (PBV), and Beta. The quantitative data of the stock price index in the agro & food industry and financial ratio factors were collected from daily time-series statistics from January 2019 to December 2020 for 60 companies. A multiple regression model was utilized to examine the influence and relationship of financial variables and stock price indexes in the agro & food industry.

The results of this study indicates that the previous day's price agro & food industry index (PAF), Price-to-Earnings Ratio (PE), Price - Book Value Ratio (PBV), and Beta were significant factors affecting the stock index of agro & food industry with the positive impacts with the stock price index at a significant level of 0.01

Keywords: Stock Price Index, Agro & Food Industry, Stock Exchange of Thailand

บทนำ

ปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นแหล่งระดมทุนที่สำคัญแหล่งหนึ่งในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน อีกทั้งเป็นการเพิ่มอุปสงค์และสร้างเสถียรภาพในตลาดทุนและลดความเสี่ยงแก่ผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนทั่วไปทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ ยุติธรรม และความโปร่งใส อันส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางเพื่อเสริมสภาพคล่องสำหรับนักลงทุนในการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์จดทะเบียนเป็นทางเลือกสำหรับการลงทุนอีกหนึ่งช่องทางในการสร้างผลตอบแทนจากการลงทุน ทำให้นักลงทุนในตลาดทุนมีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากส่วนต่างการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) และเงินปันผล (Dividend) ในอนาคต อย่างไรก็ตาม การลงทุนมีความเสี่ยงจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาข้อมูลประกอบเพื่อเพิ่มโอกาสสร้างผลตอบแทนและลดความเสี่ยงจากการลงทุนอันจะส่งผลต่อความมั่งคั่งของนักลงทุนในอนาคต

จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555-2574 อุตสาหกรรมกรรมอาหารและเครื่องดื่มถือได้ว่าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญและเป็นกลุ่มที่สร้างผลประโยชน์แก่ประเทศสูง ทั้งในด้านมูลค่าการส่งออกและการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ รวมทั้งความต้องการที่เพิ่มขึ้นและความขาดแคลนอาหารในอนาคต จากรายงานสถิติการค้าสินค้าเกษตรไทยกับต่างประเทศ พบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรไทย มีแนวโน้มการปรับตัวสูงขึ้น ทำให้กลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวมีความโดดเด่นและน่าสนใจมากขึ้น (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2554) สอดคล้องกับรายงานมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 24.3 เมื่อเทียบกับปี 2563 (การค้าไทย, 2564) อีกทั้ง รายงานปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563 พบว่า ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและ

อุตสาหกรรมอาหารเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2561 จำนวน 3,086,113.45 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 3,953,349.12 ล้านบาท ในปี 2562 และในปี 2563 เพิ่มขึ้นเป็น 4,547,680.37 ล้านบาท ตามลำดับ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564) แสดงถึงพฤติกรรมของนักลงทุนมีความสนใจในหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์มีความอ่อนไหวต่อปัจจัยต่าง ๆ ทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ (BSI) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (EXR) เป็นต้น (พงศธร จันทรประทีป, วันวิสาข์ ชุนไชย, วิวัฒน์วงศ์ บุญหนุน และ ปภาวิน พชรโชติสุธิ, 2564) นอกจากนี้ยังมีปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Factors) ที่แสดงถึงผลการดำเนินงานบริษัทส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหลักทรัพย์ เช่น อัตราส่วนราคาต่อกำไร (PE) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS) เป็นต้น (กังสดาล วงษ์สกุล, 2562) สอดคล้องกับงานวิจัยของวัคมี ศรีลาวงศ์ (2561) ณัฏฐ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2559) ศิวัช จันทโรติ (2559) และ อรุมา ต้นดี (2556) พบว่าอัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และมีผลต่อการเคลื่อนไหวดัชนีราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งงานวิจัยของ ขวัญฤทัย บุญถึง (2555) พบการศึกษาที่บ่งชี้ว่าอัตราส่วนราคาต่อกำไร (PE) รวมทั้งงานวิจัยของ Astuty (2017) ยังพบว่าค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบมีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหลักทรัพย์ด้วย

ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อให้ให้นักลงทุนมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่นักลงทุนให้ความสนใจทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจลงทุนและการพิจารณาข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากนักลงทุนมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนครบถ้วนสมบูรณ์แล้วจะช่วยลดความเสี่ยงและมีโอกาสในการสร้างผลตอบแทนในอนาคตได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การลงทุน คือ การตัดสินใจจัดสรรเงินออมเพื่อคาดหวังกระแสเงินสดหรือได้รับผลตอบแทนเพิ่มมากขึ้นในอนาคต โดยกระแสเงินสดหรือผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นนั้นควรคุ้มค่ากับการเลื่อนการบริโภค รวมถึงความไม่แน่นอนที่จะกระทบต่อกระแสเงินสดรับในอนาคต อย่างไรก็ตามนักลงทุนต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการลงทุน โดยสามารถแบ่งการลงทุนได้ 3 ประเภท (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2556) คือ

- 1) การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment)
- 2) การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) และ
- 3) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment)

โดยวัตถุประสงค์ในการลงทุนของแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวางแผนการลงทุนและการเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างเหมาะสม โดยสามารถแบ่งวัตถุประสงค์ในการลงทุนได้ 4 ประเภท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557)

- 1) ต้องการให้ปกป้องเงินลงทุนไม่สูญหาย (Capital Protection)
- 2) ต้องการรายได้ประจำจากการลงทุน (Current Income)
- 3) ต้องการเพิ่มค่าของเงินลงทุน (Capital Appreciation) และ
- 4) ต้องการผลตอบแทนรวม (Total Return)

โดยเป้าหมายในการลงทุนขึ้นอยู่กับช่วงอายุ ภาระผูกพันส่วนบุคคล ระยะเวลาที่คาดว่าจะลงทุน สภาพคล่อง รวมถึงความเสี่ยงที่นักลงทุนยอมรับได้ ซึ่งการยอมรับความเสี่ยงของนักลงทุนแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามสามารถแบ่งพฤติกรรมนักลงทุนได้ 3 ประเภท คือ

- 1) นักลงทุนที่ไม่ชอบความเสี่ยง (Risk Averse Investor)
- 2) นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk Loving Investor) และ
- 3) นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk Neutral Investor)

สอดคล้องกับ จุฬารัตน รินทพล และ วิจิต ชูอ้น (2562) พบว่ารูปแบบการลงทุน พฤติกรรม ความรู้ และการค้นหาข้อมูลก่อนการลงทุนเพื่อลดความไม่แน่นอนในอนาคตมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ (Richard & Chebat, 2016) รวมทั้งการตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับการยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวัง (Chaurasia, 2017)

ในส่วนการวิเคราะห์การลงทุน เป็นการวิเคราะห์เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นให้กับนักลงทุนได้ ดังนั้นนักลงทุนรายใหม่และรายเดิมจะต้องวิเคราะห์ก่อนการตัดสินใจลงทุนทุกครั้ง นอกจากนี้การวิเคราะห์การลงทุนยังทำให้ทราบถึงโอกาสการลงทุนและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามสามารถทำการวิเคราะห์ได้ 2 วิธีคือ วิเคราะห์พื้นฐาน (Fundamental Analysis) และวิธีวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557) ซึ่งการวิเคราะห์พื้นฐาน (Fundamental Analysis) เป็นแนวคิดที่วิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาวะการดำเนินงานของบริษัทระดับมหภาคทั้งภาวะเศรษฐกิจโลก และภาวะเศรษฐกิจในประเทศ สถานการณ์ระดับอุตสาหกรรม รวมถึงโครงสร้างผู้บริหาร นโยบายต่าง ๆ ของบริษัท เป็นต้น อันจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งเป็นตัวกำหนดอัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง และมูลค่าของหลักทรัพย์สำหรับนักลงทุนในอนาคต

นอกจากนี้การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) เป็นแนวคิดที่วิเคราะห์และศึกษาพฤติกรรมของราคาหลักทรัพย์ เพื่อนำมาพยากรณ์การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์รวมถึงช่วยให้นักลงทุนหาจังหวะการลงทุนที่เหมาะสมซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐาน 3 ประการคือ 1) ราคาหลักทรัพย์จะสะท้อนข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว 2) ราคาจะเคลื่อนไหวอย่างมีแนวโน้มและจะคงอยู่ในแนวโน้มนั้น ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งจนกว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มใหม่ และ 3) พฤติกรรมของนักลงทุนจะยังคงมีลักษณะคล้ายคลึงกับพฤติกรรมการลงทุนในอดีต

การวิเคราะห์ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ได้รับความสนใจและศึกษาอย่างแพร่หลายตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เนื่องจากดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์มีความอ่อนไหวต่อปัจจัยต่าง ๆ ทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ (BSI) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

(EXR) เป็นต้น (พงศธร จันทรประทัก และคณะ, 2564) นอกจากนี้ยังมีปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Factors) ที่แสดงถึงผลการดำเนินงานของบริษัทส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหลักทรัพย์ เช่น อัตราส่วนราคาต่อกำไร (PE) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และอัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS) เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Arkan (2016) รัศมี ศรีลาวงค์ (2561) และ ญัฐ ญ. ตะกั่วทุ่ง (2559) พบว่าอัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งงานวิจัยของ ขวัญฤทัย บุญถึง (2555) พบการศึกษาที่บ่งชี้ว่าอัตราส่วนราคาต่อกำไร (PE) มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ด้วย นอกจากนี้งานวิจัยของ Astuty (2017) และ Jatmiko (2015) ยังพบว่าค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบยังมีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหลักทรัพย์ด้วยซึ่งสามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

H₁: ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้ามีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

H₂: อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้นมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

H₃: อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร

H₄: ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

โดยที่

ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมายถึง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่สะท้อนการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ที่อยู่ในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

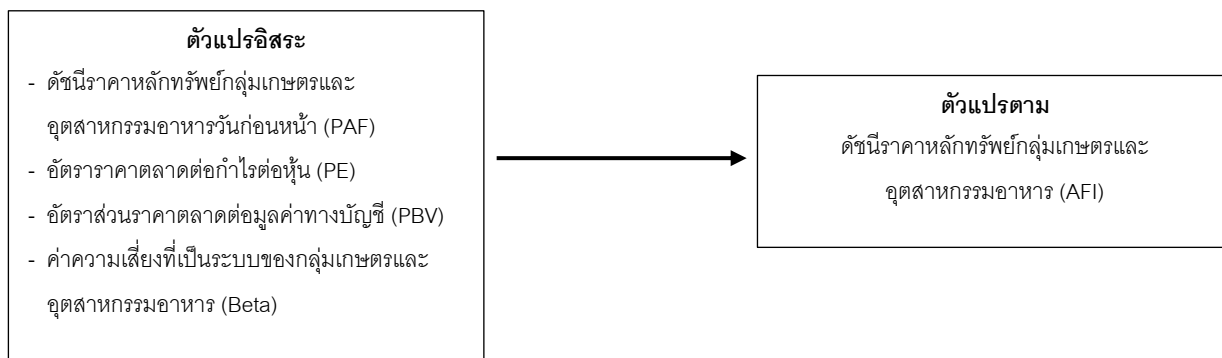
อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น หมายถึง อัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นสามัญ (EPS) ที่บริษัทนั้นทำได้ในรอบระยะเวลา 12 เดือนหรือในรอบ 1 ปีล่าสุด

อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี หมายถึง อัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อมูลค่าทางบัญชีของหุ้นสามัญ 1 หุ้น ตามงบการเงินล่าสุดของบริษัทผู้ถือหุ้นสามัญ ซึ่งแสดงราคาหุ้น ณ ขณะนั้นเป็นกึ่งเท่าของมูลค่าทางบัญชี

ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมายถึง ค่าวัดความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) ที่เกิดจากการเปรียบเทียบความเคลื่อนไหวระหว่างอัตราผลตอบแทนของหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมกับอัตราผลตอบแทนรวมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กรณีศึกษาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษากลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis: MRA)

ข้อมูล ตัวแปร และการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งสิ้น 8 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 585 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564) ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) บริษัทจดทะเบียนในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 60 บริษัท ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) อนุกรมเวลารายวัน จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วย ตัวแปรตาม (Dependent Variable: DV) คือ ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AFI) ส่วนตัวแปรอิสระ (Independent Variables: IV) ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม 2559 ถึง เดือนธันวาคม 2563 จำนวน 1,299 วัน จากระบบบริการข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ (www.setsmart.com)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) ซึ่งเป็นการพรรณนาข้อมูลสรุปของตัวแปรต่าง ๆ ทั้งนี้จะบ่งบอกถึงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น เพื่อให้มีความเข้าใจถึงภาพรวมของข้อมูลมากยิ่งขึ้น

2. การทดสอบการแจกแจงของข้อมูล เพื่อทดสอบว่าข้อมูลที่ทำการรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) หรือไม่ ทำการตรวจข้อมูลโดยการพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis) โดยเกณฑ์ต้องมีค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ (Skewness Coefficient) ไม่เกิน ± 3 และค่าสัมประสิทธิ์ความโด่ง (Kurtosis Coefficient) ไม่เกิน ± 10 จึงแสดงว่าข้อมูลที่เกิดขึ้นมีการแจกแจงแบบปกติ (Kline, 2015)

3. การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อตรวจสอบว่าเกิดภาวะที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงเกินไป (Multicollinearity) หรือไม่ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) ซึ่งหากตัวแปรต้นมีระดับความสัมพันธ์เกิน ± 0.80 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันมากเกินไป และอาจทำให้ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยไม่ถูกต้อง นอกจากนี้หาค่า Tolerance และค่า VIF (Variance Inflation Factor) ของตัวแปรอิสระมีค่าเกิน 1 และ 10 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์กันมากเกินไปเช่นกัน (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010)

4. การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างค่าความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) จะแสดงผลเมื่อความสัมพันธ์ของตัวแปรใด ๆ ซึ่งค่าความคลาดเคลื่อนในแบบจำลองถดถอยจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กับค่าความคลาดเคลื่อนตัวอื่นๆ โดยพิจารณาค่า Durbin-Watson มีค่าระหว่าง 1.5 - 2.5 จะสามารถสรุปได้ว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีความเป็นอิสระกัน ไม่เกิดปัญหา Autocorrelation (Song, Hanh, Cuc, & Tiep, 2020)

5. วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression: MRA) เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ทั้งนี้จะทำการวิเคราะห์และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐาน (Standardized Coefficient) เพื่อให้ทราบว่าตัวแปรอิสระตัวใดมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากกว่ากัน โดยแบบจำลองที่จะวิเคราะห์แสดงดังสมการที่ 1

$$AFI = \alpha + \beta_1 PAF + \beta_2 PE + \beta_3 PBV + \beta_4 \text{Beta} + \epsilon \quad (1)$$

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

AFI หมายถึง ดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

PAF หมายถึง ดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า

PE หมายถึง อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น

PBV หมายถึง อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี

Beta หมายถึง ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
 ϵ หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนของแบบจำลอง

ผลการศึกษา

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางการเงินที่มีผลต่อหลักทรัพย์ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis: MRA) และใช้การเลือกตัวแปรโดยวิธีเพิ่มตัวแปรอิสระแบบขั้นตอน (Enter Regression) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบสถิติเชิงพรรณนา

Variables	Mean	Std. Deviation	N
AFI	438.13	37.99	1,299
PAF	438.04	38.03	1,299
PE	21.76	2.09	1,299
PBV	2.16	0.27	1,299
Beta	0.90	0.09	1,299

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบสถิติเชิงพรรณนา เป็นการวิเคราะห์ภาพรวมของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา จากตัวอย่าง 1,299 ข้อมูล พบว่า ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AFI) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 438.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 37.99 ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 438.04 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 38.03 อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 21.76 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.09 อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27 และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.90 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.09

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การแจกแจงของข้อมูล

Variables	Skewness		Kurtosis	
	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
AFI	-.472	.068	.025	.136
PAF	-.470	.068	.019	.136

Variables	Skewness		Kurtosis	
	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
PE	-.184	.068	1.123	.136
PBV	.294	.068	-.547	.136
Beta	.439	.068	-.598	.136

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การแจกแจงข้อมูล เป็นการทดสอบว่าข้อมูลที่ทำกรรวบรวมมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ พบว่า ตัวแปรทุกตัวแปรมีการแจกแจงข้อมูลเป็นไปตามเกณฑ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ (Skewness Coefficient) ระหว่าง -0.472 ถึง 0.439 และค่าสัมประสิทธิ์ความโด่ง (Kurtosis Coefficient) ระหว่าง -0.598 ถึง 1.123 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงแบบปกติ สามารถนำไปทดสอบสถิติลำดับต่อไปได้

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระ

Variables	PAF	PE	PBV	Beta
PAF	1.000			
PE	0.752	1.000		
PBV	0.762	0.417	1.000	
Beta	0.489	0.100	0.357	1.000

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

Variables	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin Watson
PAF, PE, PBV, Beta	0.994	0.987	0.987	4.265	1.898

ตารางที่ 3 และตารางที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระ ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ของดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AFI) ดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) มีค่าน้อยกว่า 0.80 และค่า Tolerance และค่า VIF มีค่าไม่เกิน 1 และ 10 ตามลำดับ แสดงว่าไม่เกิดปัญหาเชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเป็นอิสระของ

ค่าความคลาดเคลื่อน ด้วยการพิจารณาค่า Durbin Watson เท่ากับ 1.898 จากผลการทดสอบไม่พบปัญหาความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ถดถอยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

Variables	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
(Constant)	-2.743	1.631		-1.682	0.093		
PAF	0.896	0.009	0.897	101.401	0.000	0.124	8.064
PE	1.119	0.107	0.061	10.412	0.000	0.279	3.582
PBV	7.243	0.757	0.051	9.574	0.000	0.344	2.910
Beta	9.173	1.726	0.022	5.317	0.000	0.562	1.779

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยทางการเงินที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients) ของปัจจัยทางการเงิน ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) เท่ากับ 0.897 อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) เท่ากับ 0.061 อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) เท่ากับ 0.051 และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) เท่ากับ 0.022 สามารถอธิบายได้ว่า ดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพ์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารมากที่สุด รองลงมาคือ อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) ตามลำดับ สามารถเขียนในรูปสมการถดถอยเชิงพหุ ดังสมการที่ 2

$$\begin{aligned}
 AFI &= 0.897 (PAF) + 0.061 (PE) + 0.051 (PBV) + 0.022 (Beta) & (2) \\
 & (101.401)^{***} & (10.412)^{***} & (9.574)^{***} & (5.317)^{***} \\
 R^2 &= 0.987 & Adjust R^2 &= 0.987 \\
 Durbin-Watson \text{ stat} &= 1.898
 \end{aligned}$$

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่า t-statistic ของค่าสัมประสิทธิ์

*** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 99 หรือ ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุในสมการดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร บ่งชี้ว่า ปัจจัยทางการเงินที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) ทุกปัจจัยมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารโดยมีความสัมพันธ์เชิงบวก สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานโดยยอมรับสมมติฐาน คือ ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร โดยทำการรวบรวมข้อมูลทางสถิติอนุกรมเวลารายวัน ระหว่างเดือนมกราคม 2559 ถึง เดือนธันวาคม 2563 ประกอบด้วย ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta)

ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) มีอิทธิพลมากที่สุดและมีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า ถ้าดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ วิวัฒน์วงศ์ บุญหนู และนันทา โสภภาพ (2563) เนื่องจากพฤติกรรมของราคาหลักทรัพย์จะมีการเคลื่อนไหวอย่างมีแนวโน้มและจะคงอยู่ในแนวโน้มนั้น ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งจนกว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มใหม่ ส่วนอัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ Astuty (2017) และ จิราภรณ์วงศ์ สุขเสมอใจ (2558) ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ Jatmiko (2015) และ อนุวัตร รองเงิน (2559) เนื่องจากอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) ขึ้นอยู่กับอัตราการเติบโตของกำไรสุทธิในอนาคต ซึ่งจะส่งผลทำให้ดัชนีราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงไปด้วย

นอกจากนี้ พบว่า อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) มีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารในทิศทางเดียวกันสอดคล้องกับ ณัฏฐ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2559) รัศมี ศรีลาวงศ์ (2561) ศิวัช จันทโรชิต (2559) และ อรุมา ต้นดี (2556) เนื่องจากนักลงทุนจะมองความสามารถของธุรกิจในการสร้างผลกำไรในอนาคตและมีศักยภาพในการเติบโตสูงของธุรกิจ แต่ก็แสดงถึงความเสี่ยงที่สูงด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่าค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์

กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ Fauzi and Wahyudi (2016) และ Rofiqoh and Mukaffi (2020) ด้วย

อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้พบว่า ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จะช่วยนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากนักลงทุนมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจครบถ้วนสมบูรณ์แล้วจะช่วยลดความเสี่ยงและมีโอกาสสร้างผลตอบแทนในอนาคตได้ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงทุนแต่ละบุคคล สอดคล้องกับ จูไรวรรณ รินทผล และ วิจิต อุ๋อัน (2562) พบว่ารูปแบบการลงทุน พฤติกรรม ความรู้ และการค้นหาข้อมูลก่อนการลงทุนเพื่อลดความไม่แน่นอนในอนาคตมีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ (Richard & Chebat, 2016) รวมทั้งการตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับความยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวัง (Chaurasia, 2017)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สามารถสรุปและข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร นักลงทุนควรให้ความสำคัญกับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) อย่างใกล้ชิด เนื่องจากมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) ที่มีอิทธิพลมากที่สุด เนื่องจากพฤติกรรมของราคาหลักทรัพย์จะมีการเคลื่อนไหวอย่างมีแนวโน้มและจะคงอยู่ในแนวโน้มนั้น ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งจนกว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มใหม่ นอกจากนี้ นักลงทุนควรมองความสามารถของธุรกิจในการสร้างผลกำไรในอนาคต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ เพื่อจะใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนและเป็นโอกาสในการสร้างผลตอบแทน และลดความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หากปัจจัยข้างต้นมีการเปลี่ยนแปลง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษานี้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารนั้น ทำให้ทราบถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สำหรับการศึกษาในครั้งต่อไปอาจจะเพิ่มตัวแปรอื่นที่นอกเหนือจากดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตร

และอุตสาหกรรมอาหารวันก่อนหน้า (PAF) อัตราราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น (PE) อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าทางบัญชี (PBV) และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (Beta) ที่คาดว่าจะมีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร เช่น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) เป็นต้น รวมถึงอิทธิพลทางเศรษฐกิจ เช่น ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ (BSI) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (EXR) เป็นต้น เพื่อความสามารถในการมองภาพรวมที่รอบด้านและหลากหลายมิติ นอกจากนี้ควรใช้ข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษา เช่น ข้อมูลรายปี รายไตรมาส รายเดือน และรายสัปดาห์ เพื่อเปรียบเทียบและยืนยันผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตหรือไม่

รายการอ้างอิง

- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2554). แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555-2574. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2564, จาก https://www.oie.go.th/assets/portals/1/fileups/2/files/Industrial%20Master%20Plan/National_Industrial_Development_Master_Plan.pdf
- กัสดาล วงษ์สกุล. (2562). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงาน. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, คณะบริหารธุรกิจ.
- การค้าไทย. (2564). สถิติการค้าระหว่างประเทศ. สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2564, จาก <http://tradereport.moc.go.th/TradeThai.aspx>
- ขวัญฤทัย บุญถึง. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะบริหารธุรกิจ.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2556). วัฏจักรหนี้และเรื่องหุ้น (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- จิราภรณ์ วงศ์สุขเสมอใจ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารและอัตราส่วนทางการเงินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน). (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, บัณฑิตวิทยาลัย.
- จุไรวรรณ รินทพล และ วิจิต คุ้มกัน. (2562). การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 19(2), 49-62.
- ณัฐ ฤๅณ ตะกั่วทุ่ง. (2559). ความสัมพันธ์ของอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, บัณฑิตวิทยาลัย.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). ตลาดการเงินและการลงทุนในหลักทรัพย์ (พิมพ์ครั้งที่ 14 ฉบับปรับปรุง).

กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). สรุปจำนวนหลักทรัพย์และบริษัทจดทะเบียน. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2564,

จาก <https://www.set.or.th/set/marketstatistics.do>

พงศธร จันทรประทักษ์, วันวิสาข์ ขุนไชย, วิวัฒน์วงศ์ บุญหนู และ ปภาวิน พชรโชติสุธี. (2564). อิทธิพลทางเศรษฐกิจต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์. *วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 10(1), 98-110.

รัศมี ศรีลาวงศ์. (2561). การศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, คณะบริหารธุรกิจ.

วิวัฒน์วงศ์ บุญหนู และนันทา ไสภาพร. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กรณีศึกษาดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ. ใน *ประชุมวิชาการและนำเสนองานวิจัยระดับชาติราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5* (น. 1-10). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชธานี.

ศิวัช จันทรโชติ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ กรณีศึกษา: กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (สารนิพนธ์อิสระปริญญามหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, คณะวิทยาการจัดการ.

อนุวัตร รองเงิน. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มธุรกิจวัสดุก่อสร้าง. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.

อรอุมา ตันดี. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน, คณะบริหารธุรกิจ.

Arkan, T. (2016). The importance of financial ratios in predicting stock price trends: A case study in emerging markets. *Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia*, 1(79), 13–26.

Astuty, P. (2017). The influence of fundamental factors and systematic risk to stock prices on companies listed in the Indonesian stock exchange. *European Research Studies Journal*, 20(4A), 230–240.

Chaurasia, P. (2017). A study of investment objectives of individual investors. *International Journal of Research in Finance and Marketing*, 7(6), 131–142.

Fauzi, R., & Wahyudi, I. (2016). The effect of firm and stock characteristics on stock returns: Stock market crash analysis. *Journal of Finance and Data Science*, 2(2), 112–124.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall

- Jatmiko, D. P. (2015). The relationship between return, price to earnings ratio, price to book value ratio, size and beta in different data period. *Investment Management and Financial Innovations*, 12(1), 47–59.
- Kline, R. B. (2015). Methodology in the social sciences. In *Principles and Practice of Structural Equation Modeling* (4th ed.). New York: Guilford Press.
- Richard, M. O., & Chebat, J. C. (2016). Modeling online consumer behavior: Preeminence of emotions and moderating influences of need for cognition and optimal stimulation level. *Journal of Business Research*, 69(2), 541–553.
- Rofiqoh, A., & Mukaffi, Z. (2020). The effect of systematic risk (Beta) on stock prices with interest rates and curses as moderation variables. In *Proceedings of the International Conference on Engineering, Technology and Social Science* (pp. 26-33). Netherlands: Atlantis Press
- Song, V. N., Hanh, P. T. M., Cuc, M. T., & Tiep, N. C. (2020). Factors affecting human resources development of SMEs: Evidence from the fourth industrial revolution in Vietnam. *Management Science Letters*, 10, 2705–2714.